

Týždeň od 2. do 8. apríla

ROZHODUJÚCA CHVÍĽA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mat 24,14; Zj 14,14–20; Mat 16,27; Sk 1,9–11; Mar 4,26–29; Zj 16,1

ÚVODNÝ TEXT

¹⁴Potom som videl biely oblak a hľa, na oblaku sedel ktosi podobný Synovi človeka. Na hlave mal zlatý veniec a v ruke ostrý kosák. ¹⁵A z chrámu vyšiel iný anjel a volal mohutným hlasom na toho, čo sedel na oblaku: „Vrhni svoj kosák a žni, lebo nadišla hodina žatvy a úroda zeme dozrela.“ (Zj 14,14.15)

Boh sa vždy prihovárал svojmu ľudu a prinášal mu rôzne posolstvá, ktoré preň boli v danom čase dôležité. Spomeňme aspoň varovanie pred potopou (1Moj 6,7), proroctvá o prvom príchode Ježiša (Dan 9,24–27), súd pred adventom (Dan 7,9.10; Dan 8,14) alebo posledné udalosti pred Kristovým návratom (Zjavenie 12–14). Boh hovorí neustále. V posledných dňoch ľudských dejín posíla svetu a svojmu ľudu mimoriadne posolstvo, ktoré prináša dôležité informácie pre toto komplikované obdobie. Predstavuje ho prostredníctvom obrazu troch anjelov, ktorí letia uprostred neba a majú naliehavé posolstvo celému svetu pre čas konca.

Posolstvo troch anjelov je posledným Ježišovým posolstvom milosrdenstva, výzvou, ktorá nás vedie od dôvery v našu vlastnú spravodlivosť k dôvere v Ježišovu spravodlivosť, aby nás ospravedlnila, posvätila a na konci časov oslávila. Musíme sa však rozhodnúť pre Krista, odovzdať sa Mu a poslúchať Ho. Volba, ktorú urobíme dnes, ovplyvní naše rozhodnutia v poslednej kríze, ktorá je pred nami.

Teraz je teda čas na prípravu.

OSNOVA LEKCIE

Druhá lekcia ponúka súhrnný pohľad na samotný záver dejín sveta pred Kristovým návratom, a to vo svetle Zjavenia 14. V tomto kontexte sa pozrieme, prečo práve v tejto dobe bude taká aktuálna výzva na zásadné životné rozhodnutie, na ktorej strane chce kto stáť.

- Zj 14,6: „Večné evanjelium“ a ľudská reakcia (nedeľa)
- Zj 14,14: Príchod „Syna človeka“ a súd (pondelok + utorok)
- Zj 14,15: „Dozretie úrody“ v závere dejín (streda)
- Zj 14,17–20: Konečná „žatva“ (štvrtok)

ROZHODNUTIE O VEČNOSTI

A toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec. (Mat 24,14)

Potom som videl iného anjela letieť stredom neba: Mal večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu. (Zj 14,6)

Zjavenie 14 je Ježišovým posledným posolstvom o milosrdenstve padlému a vzdorovitému svetu, ktorý je už asi šesťtisíc rokov ponorený do hriechu a zla. Príde deň, keď každá ľudská bytosť na planéte Zem urobí svoje konečné, neodvolateľné rozhodnutie, či už pre Ježiša alebo proti nemu. Posolstvo Zjavenia o Kristovej spravodlivosti, ktorá nás oslobodzuje od odsúdenia hriechu, ako aj z otroctva hriechu v našich životoch, bude stále znova zaznievať po celej zemi.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Porovnaj úvodné texty (Mat 24,14 a Zj 14,6). Aký sľub dal Ježiš svojim učeníkom o celosvetovom šírení evanjelia tesne pred svojim návratom?

Ježišov sľub, že „toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete“ (Mat 24,14), nachádza svoje konečné naplnenie v Kristovom posolstve pre posledné dni. Zjavenie 14,6 hovorí, že evanjelium zaznieva „každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu“.

V Zjavení 22 Ježiš trikrát hovorí, že príde rýchlo (Zj 22,7.12.20). V kontexte svojho skorého návratu náš Pán dodáva: „Kto krivdí, nech krivdí ďalej; kto je špinavý, nech sa ešte ušpiní; spravodlivý nech ďalej koná spravodlivosť a svätý nech sa ďalej posväčuje.“ (Zj 22,11) Zjavenie smeruje k slávnemu vyvrcholeniu, kde každý človek urobí rozhodnutie – pre Krista alebo proti nemu.

Každý deň si aj prostredníctvom rozhodnutí v takzvaných „maličkostiach“ vyberáme, na ktorej strane stojíme. Nie je pravdepodobné, že niekto, kto vo svojom živote robí neustále nesprávne rozhodnutia, sa zrazu v poslednej kríze postaví na stranu Ježiša, najmä keď bude proti nemu stáť moc celého zlého sveta. Teraz, dnes a každý deň sa musíme rozhodnúť pre vernosť Kristovi a Jeho prikázaniam. „Lebo láska k Bohu je v tom, že zachováваме jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké.“ (1 Ján 5,3) Ako napísala Ellen G. Whiteová: „Ježiš pri svojom príchode nemení charakter človeka. Dielo premeny sa musí uskutočniť teraz. Náš každodenný život určuje, aký bude náš osud.“ (LDE 295)

- **Ako Boh formuje náš charakter? Aké prostriedky používa, aby sme rástli v milosti? Čo môžeš urobiť, aby si Svätému Duchu umožnil konať v tebe a spôsobil premenu, aby si viac odzrkadľoval Ježišov charakter?**

APLIKÁCIA

NÁVRAT SYNA ČLOVEKA

Potom som videl biely oblak a hľa, na oblaku sedel ktosi podobný Synovi človeka. Na hlave mal zlatý veniec a v ruke ostrý kosák. (Zj 14,14)

Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a vtedy odmení každého podľa jeho skutkov. (Mat 16,27)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Zjavenie 14 obsahuje kľúčové texty týkajúce sa Pánovho posolstva pre posledné dni adresovaného Jeho ľudu a svetu. Stredobodom toho všetkého je Ježišov návrat a naplnenie Jeho zaslúbenia: „uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať s nebeskými oblakmi“ (Mar 14,62).

Uvažuj o úvodnom texte (Zj 14,14). Prečo podľa teba Ján používa na pomenovanie Ježiša titul Syna človeka?

V evanjeliách Ježiš sám seba označil titulom „Syn človeka“ 82-krát. Bol to jeden z Jeho obľúbených titulov. Jedným z dôvodov, prečo o sebe hovoril ako o Synovi človeka, bolo, aby sa nám priblížil a stotožnil sa s nami. Je to Spasiteľ, ktorý nám rozumie, zažil naše pokušenia a prešiel našimi skúškami. Je to „Syn človeka“, ktorý sa vráti, aby nás vzal domov. Ježiš, ktorý prichádza pre nás, je ten istý Ježiš, ktorý žil medzi nami. Má moc nás vykúpiť, pretože sa stal jedným z nás. A ako jeden z nás bol vystavený satanovým zúrivým útokom a pokušeniam. Napriek tomu zvíťazil.

Čo hovoria nasledujúce texty o Ježišovi ako o Synovi človeka?

Mat 16,27

Mat 24,27.30

Mat 25,31.32

Všimnite si niektoré prvky v týchto pasážach. (1) Ježiš, Syn človeka, prichádza v sláve so svojimi anjelmi. (2) Oddelí ovce od capov (obraz súdu). (3) O osude národov a celého ľudstva sa rozhodne na celú večnosť.

APLIKÁCIA

- **Uvažuj o pomenovaní „Syn človeka“. Čo tento titul hovorí o Kristovom človečenstve? Ako Boh sa Ježiš stal jedným z nás, stal sa nám rovný, ale na rozdiel od nás nikdy nezhršil. Akú nádej nám to ponúka v súvislosti (1) s poznaním Božej lásky k nám; (2) s pochopením, že sa dokáže vziť do našich zápasov a dať nám v nich víťazstvo?**

NEBESKÝ SÚD

⁹Pozeral som sa, až boli napokon postavené tróny a Odveký si zasadol. Jeho odev bol biely ako sneh a vlasy jeho hlavy boli ako čistá vlna. Jeho trónom boli ohnivé plamene a jeho kolesami bol plápolajúci oheň. ¹⁰Ohnivá rieka vyvierala a vytekala spreď neho. Tisíce tisícov mu posluhovali a desaťtisíce desaťtisícov stáli pred ním. Súd zasadol a knihy sa otvorili. ... ¹³V nočnom videní som videl: S nebeskými oblakmi prichádzal ktosi ako Syn človeka. Priblížil sa až k Odvekému, priviedli ho pred neho. ¹⁴Bola mu odovzdaná moc a sláva i kráľovstvo, aby mu slúžili ľudia každého národa i jazyka. Jeho moc je večná, nikdy nepomíne, a jeho kráľovstvo nebude nikdy zničené. (Dan 7,9.10.13.14)

Porovnaj texty Zj 14,14 a Sk 1,9–11. V čom sú tieto texty podobné?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Ján hovorí: „Potom som videl biely oblak a hľa, na oblaku sedel ktosi podobný Synovi človeka.“ (Zj 14,14). Keď Ježiš vystúpil do neba, Lukáš v Sk 1,9 zaznamenáva, že učeníci stáli a hľadeli do neba. Ježiš, „sa pred ich očami vzniesol hore, až im ho vzal oblak z dohľadu“. Ježiš vystúpil v oblaku anjelov a vrátil sa s oblakom anjelov. Anjeli potom povedali ohromeným učeníkom: „Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.“ (Sk 1,11) V tejto pasáži je zakotvená božská pravda, ktorá nemusí byť zjavná. „Tento Ježiš“, „Syn človeka“, teda Ten, ktorý chodil po prašných uličkách Nazareta, slúžil v preplnených uliciach Jeruzalema, uzdravoval chorých v dedinách Judska a kázal na trávnatých svahoch Galilei, príde znova.

O Synovi človeka sa hovorí aj v súvislosti so scénou súdu zaznamenanou u Daniela 7.

Uvažuj o úvodnom texte (Dan 7,9.10.13.14). Prečo Daniel nazýva Ježiša „Syn človeka“ v súvislosti s takou závažnou témou, ako je súd? V čom môže byť táto skutočnosť pre nás povzbudením?

V texte Dan 7,9.10 prorok vidí zasadnutie nebeského dvora, kde je okolo trónu zhromaždených desaťtisíckrát desaťtisíc anjelských nebeských bytostí. Zasadol súd a knihy – nebeské záznamy o našich životoch – boli pred celým vesmírom otvorené. V Dan 7,13.14 sa Syn človeka približuje k „Starodávnemu dňov“ (Roh; „Odvekému“), k Otcovi, a prijíma Jeho večné kráľovstvo. Súd pred celým vesmírom odhaľuje, že Otec, Syn a Svätý Duch urobili úplne všetko, aby zachránili celé ľudstvo. Tento súd ospravedľňuje nielen svätých, ale aj Boží charakter proti falošným obvineniam satana (pozri Jób 1–2, Ž 51,3–6).

■ **Celý náš život je pod Božím drobnohládcom. Čo je našou jedinou nádejou, ak majú byť raz všetky naše skutky zverejnené? (Pozri Rim 8,1.)**

APLIKÁCIA

VÍŤAZNÁ KORUNA

A z chrámu vyšiel iný anjel a volal mohutným hlasom na toho, čo sedel na oblaku: „Vrhni svoj kosák a žni, lebo nadišla hodina žatvy a úroda zeme dozrela.“ (Zj 14,15)

²⁶Dalej povedal: „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek zaseje zrno do zeme. ²⁷Či spí, alebo bdie, vo dne i v noci zrno klíči a rastie, ani sám nevie ako. ²⁸Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a nakoniec plno zrn v klase. ²⁹Keď potom vydá úrodu, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.“ (Mar 4,26–29)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Ján opisuje Ježiša ako „Syna človeka, ktorý má na hlave zlatú korunu a v ruke ostrý kosák“ (Zj 14,14). Výraz pre „korunu“ je *stefanos*. Je to víťazná koruna. Keď športovec vyhral dôležitú súťaž, dostal *stefanos*, korunu (veniec) cti, slávy, víťazstva.

Ježišovi kedysi nasadili trňovú korunu, ktorá symbolizovala poníženie a pohrdanie. Ľudia Ním opovrhovali a odmietali Ho. Nadávali Mu, vysmievali sa Mu, pľuli na Jeho, bili Ho a bičovali. Ale teraz je na Jeho hlave koruna slávy a On prichádza znova, tentokrát už ako Kráľ kráľov a Pán pánov.

Uvažuj o úvodných textoch (Zj 14,15 a Mar 4,26–29). Aké podobnosti medzi týmito veršami vidíš? O čom oba texty hovoria?

Anjel prichádza z Božej prítomnosti v sláve. Boh oznámil anjelovi: „Je čas. Úroda dozrela.“ Anjel prilieťa z chrámu k Ježišovi a mocným hlasom volá: „Nadišla hodina žatvy a úroda zeme dozrela.“ Choď po svoje deti a priveď ich domov.

Ježiš v Novej zmluve opakovane používa ilustrácie z poľnohospodárstva. Niekoľkokrát používa symboliku dozrievajúcej úrody, aby ilustroval rast semena evanjelia v živote svojho ľudu.

„Klíčenie semena predstavuje začiatok duchovného života a rast rastliny je nádherným znázornením kresťanského rastu. Pôsobenie Božej milosti sa podobá daniu v prírode. Bez rastu by zanikol aj život. Ak rastlina nerastie, zahynie. Rastie pomaly, nepozorovane, ale stále. Podobne sa rozvíja aj povaha kresťana a každý stupeň takéhoto vývoja má svoju dokonalosť. Rozvoj je zdarný vtedy, keď sa v našom živote uskutočňuje Boží zámer. Posvätenie je dielo celého života. S rozvojom možností sa rozšíria naše skúsenosti a obohatiť sa aj naše poznanie.“ (COL 65.66; KP 45)

Dozreté obilie predstavuje všetkých, ktorí sú premenení milosťou, motivovaní láskou a žijú život poslušnosti na slávu Kristovho mena. Ich srdcia sú zjednotené s Ježišovým srdcom a ich jedinou túžbou je konať Jeho vôľu.

APLIKÁCIA

- Ako rozumieš výroku Ellen G. Whiteovej, že „každý stupeň vývoja má svoju dokonalosť“? Čo to znamená v súvislosti s uvedomovaním si vlastných chýb a nedostatkov?

KAŽDÉ SEMENO PRINÁŠA ÚRODU

¹⁷Potom iný anjel vyšiel z chrámu, ktorý je v nebi, a aj ten mal ostrý kosák. ¹⁸Ďalší anjel vyšiel od oltára. Ten mal moc nad ohňom a mohutným hlasom volal na toho, čo mal ostrý kosák: „Vrhni svoj ostrý kosák a ober strapce vo vinici zeme, lebo jej hrozna dozreli.“ ¹⁹Anjel hodil svoj kosák na zem, obral vinicu zeme, a čo obral, vhodil do veľkého lisu Božieho hnevu. ²⁰Lis šliapali vonku za mestom a z lisu vytiekla krv až po zubadlá koní na tisícšesťsto stadií. (Zj 14,17–20)

V Zjavení 14 sa hovorí o dvoch zberoch úrody – žatva a vinobraní. Žatva (obilia) predstavuje zhromaždenie spravodlivých. Zber strapcov hrozna vo vinici predstavuje nespravodlivých a stratených. Obe úrody sú úplne zrelé a pripravené na zber.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si Zjavenie 14,17–20. Ako rozumieš výrazu „veľký lis Božieho hnevu“? Pozri aj texty Zj 14,10; 15,1 a 16,1.

„Ďalší anjel vyšiel od oltára.“ (Zj 14,18). Vidíme anjela, ktorý prikazuje ohňu posledného Božieho súdu. Úroda dozrela. Hriech dosiahol svoje hranice. Vzbura prekročila hranicu Božieho milosrdenstva. Zlo a hriech všetko ničili a teraz, pred koncom, naplno prejavia svoju skazenosť. Milujúci Boh urobil všetko pre našu záchranu, vrátane toho, že sa obetoval na kríži. „Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ (2Kor 5,21; pozri aj Gal 3,13)

Čo viac mohol Boh urobiť okrem kríža? Pre vykúpenie tých, čo opakovane odmietali Svätého Ducha, nemohol Boh urobiť nič viac.

V Zjavení 14 zaznieva naliehavé prorocké posolstvo. Všetko dozrelo, celá úroda je pred zberom. Zrno je úplne zrelé. Aj hrozno je úplne zrelé. Celý vesmír vidí, že Boží ľud odzrkadľuje obraz milosti, súcitu, milosrdenstva a lásky. Deti zla odhalujú chamtivosť, žiadostivosť, sebeckosť a nenávisť. Jedna skupina zjavuje Ježišov charakter, druhá satanov charakter.

Vesmír uvidí v Božom ľude zjavenie spravodlivosti, akej možno žiadna generácia predtým nebola svedkom. Okrem Kristovej spravodlivosti zjavenej v Jeho ľude vesmír uvidí aj výsledky vzbury proti Bohu. Všetci ľudia aj anjeli budú môcť vidieť a pochopiť následky bezbožnosti, zla, hriechu a nezákonnosti. Pred všetkými živými bytosťami sa naplno ukáže kontrast medzi dobrom a zlom, právom a nepravosťou, poslušnosťou a neposlušnosťou.

- Ako sa môže človek naučiť rozlišovať medzi dobrom a zlom, spravodlivosťou a nespravodlivosťou? Prečo je dôležité, aby sme ako ľudia túto schopnosť mali? (Pozri Heb 5,14.)

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„V oblasti rozumovej i duchovnej platí zákon, že ak sa náš záujem o niečo prehlbuje, potom sa duchovne meníme na to obdivované *niečo*. Myseľ sa postupne prispôsobuje tomu, čím sa zaoberáme. Pripodobňuje sa tomu, čo sa naučila milovať a s úctou obdivovať. Človek nikdy neprevýši vlastnú mieru čistoty, dobroty či pravdy. Ak mu je zvrchovaným ideálom vlastné ja, nikdy nič vznešenejšie nedosiahne. Skôr bude stále hlbšie a hlbšie klesať. Človeka môže povzniesť len Božia milosť. Kým je ponechaný sám na seba, nevyhnutne upadá.“ (GC 555; VSV 399)

Pozvoľna, nenápadne, spočiatku takmer nepozorovane sa náš charakter a naša osobnosť menia podľa toho, čo nechávame rásť v našej myslí. Keď zasejeme dobrú semená, prinesieme dobrú úrodu. Ak však zasejeme zlé semená, ktoré majú pôvod v skazenom svete, náš charakter prinesie ovocie tohto sveta. Zasieváním ľahostajnosti voči Bohu, duchovným hodnotám a prioritám zňeme ovocie ľahostajnosti – apatiu, falošné duchovné sebauspokojenie a frustráciu. Je veľmi nebezpečné, keď si ľudia myslia: *Viem, že jedného dňa príde konečné prenasledovanie, „znamenie šelmy“ a zákaz kupovať či predávať, ale keď sa tak stane, potom sa vydám na správnu cestu...* Boh nás teraz, v tejto chvíli volá, aby sme Mu odovzdali svoj život. Čím dlhšie človek otáľa s odpovedou na volanie Svätého Ducha, tým je jeho duša zaťatejšia a zatvrdnutejšia voči Božím pozvaniam a náchylnejšia podľahnúť a uveriť klamstvám toho zlého.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Aký je vzťah medzi spasením milosťou a rastom v milosti v kontexte Zjavenia 14,14–20 a v súvislosti s obrazom žatvy?
2. Uvažujte, čo všetko je potrebné pre rast rastlín, a porovnajte to s naším duchovným rastom. Aké podobnosti nachádzate? Čo sa môžeme naučiť z tohto prirovnania? Ako to môžeme využiť vo svojom živote?
3. Existuje rozdiel medzi Bohom danou schopnosťou slobodnej vôle a silou vôle? Prečo je pochopenie tohto rozdielu dôležité pre kresťanský rast?
4. Prečo je titul „Syn človeka“ povzbudením v hodine súdu, keď očakávame druhý príchod Krista? Prečo je upokojujúce uvedomiť si, že človek, ľudská bytosť, je v nebi, zastupuje nás na súde a koná v náš prospech?